

“Registered by Australian Post —
Publication No. VAW 1215”
CATEGORY A

LETNIK XXXIII številka 11

NOVEMBER 1988

DIPLOMATSKI INCIDENT V SYDNEJU

V soboto 27. novembra, to je v času pred praznovanjem Dneva republike SFRJ, je okrog 1500 demonstrantov v glavnem hrvaških, pripravilo eno hujših demonstracij pred poslopjem generalnega konzulata SFRJ v Sydneyu. Pri tem je nekaj demonstrantov tudi uspelo preplezati ograjo in vdrlo na ozemlje veleposlaništva. Povsem sodeč so hoteli priti do zastave SFRJ, da bi jo sneli z droga. Pri tem je prišlo, kot je to razbrati iz tukajšnjih sredstev obveščanja do direktnega spopada med demonstranti in osebjem konzulata. Pri tem je bilo s strani konzulata izstreljeno za zaščito več opozorilnih strel, od katerih se je eden, kot domnevajo, odbil od nekega tršega predmeta in zadel v vrat 16-letnega udeleženca demonstracije Josefa Tokića. Omeniti gre, da je menda le pet policistov varovalo konzulat zunaj ograje, pa še tem fizično ni bilo mogoče priti znotraj ograje.

Po tem neljubem dogodku pa so se stvari na diplomatskem polju med Avstralijo in Jugoslavijo začele zapletati. Z avstralske strani je zunanji minister G.Evans zahteval pri generalnem ambasadorju Borisu Cizelju, da izroči avstralskim oblastem varnostnika in orožje iz katerega je sprožil usodne opozorilne strele, z druge strani pa je Jugoslavija temu ostro protestirala pri avstralskih oblasteh, češ, da osebje in okolica konzulata v Sydneyu ni bilo ustrezno zavarovano, saj je kot že rečeno, konzulat varovalo le pet policistov pred tisočpetsto množico razjarjenih demonstrantov. Med drugimi je zaradi tega ostro protestiral tudi sekretariat za zunanje zadeve v SFRJ pri avstralski ambasadi v Beogradu.

Ministerski predsednik Bob Hawke je v tej zvezi izjavil, da Avstralija ni in ne sme postati prizorišče raznih spopadov starih nasprotij med različnimi etniškimi skupinami oziroma njimi in njihovimi matičnimi deželami.

Danes, nekaj dni po tem neljubem dogodku pa celotna stvar in vse okrog nje postaja še in še bolj zapleteno in občutljivo. Jugoslovanske oblasti so sicer dovolile vstop NSW (newsouthwaleški) policiji v območje konzulata, da zaslišijo nekatero osebje med drugim tudi varnostnika.

Vendar pa avstralsko zunanje ministrstvo s sekretarjem G.Evansom in policijo NSW zahteva, da jugoslovanski konzulat izroči varnostnika, za katerega ima policija mimogrede že nalog za aretacijo, da se ga zasliši v policijskih prostorih. G. Evans je jugoslovanski strani izrekel tudi ultimatum, da v 24-urah izroči varnostnika, sicer se lahko pripeti, da avstralske oblasti konzulat zaprejo ter da osebje konzulata mora tako zapustiti deželo v 72-urah.

V celoten spor so se celo vmešali tudi nekateri sindikati, ki groze s prekinitvijo oskrbe konzulata z najosnovnejšimi uslugami, kot so npr. oskrba z električno energijo, pitno vodo, odvoz smeti, telefon, ipd., če jugoslovanska stran ne izroči osumljenega varnostnika policiji NSW.

HOW IT ALL BEGAN

When the Austro-Hungarian empire collapsed after World War 1, the Kingdom of Serbs, Croats and Slovenes became Yugoslavia, formed from the provinces of Croatia, Dalmatia, Bosnia, Herzegovina, Slovenia, Vojvodina and the independent state of Montenegro.

Yugoslavia became a federated republic in 1946 with Marshall Tito heading the communist government. A separatist movement evolved among Croats and brought arrests and a change of leaders in the Croatian republic in January 1972.

DIPLOMATIC IMMUNITY

Two forms of immunity are available to foreign envoys serving in Australia.

Consular immunity is granted to foreign consular officials engaged in consular work. Diplomatic immunity is granted to foreign diplomats, and is a 24-hour-a-day immunity.

The granting of immunity, however, does not mean foreign envoys are immune to laws of the host country.

In some instances, for exam-

ple, it can be up to a court to determine whether immunity applies to any alleged offence.

On serious charges a court could over-rule immunity, according to a Foreign Affairs spokesman in Canberra.

Australian officials say the person involved in the shooting in Sydney appears to be a security guard and no question of diplomatic immunity arises.

Diplomatic immunity is granted only to senior diplomats.

Tudi belgijski generalni konzulat, ki je lociran tik ob jugoslovanskem se je pritožil pri uradu za zunanje zadeve, da je tudi njihovo ozemlje

premalno zaščiteno, saj so nekateri demonstranti uporabljali ozemlje in ograjo belgijskega konzulata med plezanjem čez ograjo na ozemlje jugoslovanskega konzulata.

Risba slikarja po pripovedovanju usodnega dogodka v Sydneyu.

LOOK OUT CANBERRA HERE WE COME!!!

And now something for the younger ones!

“THE SDM AUSSIE DRAWING COMPETITION”

The age groups are as follows:
2-4 5-8 8-10 11-14 YEARS.

The theme is “The Australian Bicentenary”. Everyone is invited to draw anything to do with Australia. Enter as many times as you like but all entries must in by Monday 12th December, SDM— 82 Ingrams Road., Research. Boxing Day Picnic, 26th December, where the winners will be announced. Please note the judges decision is fi-

nal. Any queries please phone Sharyn 465-2102.

SDM YOUTH ARE BACK, BIGGER & BETTER THAN EVER

We were all very happy with last year and due to a lot of effort from a lot of people we had a good and enjoyable year.

We are pleased to announce that the youth committee of 1988 is the same in 1989, which consist of the following:

JULIE CAMPBLJ
LYDIA MARKIC
SHARYN DEBELAK
DAVID KRNEL

ALES BRGOC
IGOR BRGOC
DAVID MARKIC
ERIC GELT

If anyone is interested in joining in with our fun, do not hesitate to call JULIE PH 300-2254. If you have missed out on our passed social events such as the past snow trip and, country and western dance, make sure you don't miss out on our future events.

NEODVISNO GLASILO
SLOVENCEV V AVSTRALIJI

P.O.Box 56, Rosanna, Vic. 3084
Tel.: 436 5238

Lastnik - Publisher
SLOVENIAN ASSOCIATION
MELBOURNE

P.O.Box 185, Eltham, Vic.3095

Uredila - Edited By: Vida KODRE

Upravni odbor: Peter Mandelj (administracija),
Vida Kodre (tajništvo), Vasja Cuk (tehnično
izoblikovanje), Jana Lavrič (knjigovodstvo in
korektura), Milena Brgoč (odprava), Anica Mar-
kič (dopisovanje), Sandra Krnel (english secti-
on), Redni dopisovalci: Ivan Lapuh, Helena Le-
ber, Ivo Leber, Marijan Peršič, Derry Maddison,
Anica Markič, Marijan Lauko.

Tisk - Printed By:
D.&D. PRINTING

Cena izvoda-PRICE: 2 dollars per copy
Letna naročnina-annual: Australia 20.-,
Overseas \$ 32.00

Vaše prispevke pošljite najkasneje do 5. v mese-
cu. Rokopisov in nenaročenih fotografij ne
vračamo. Za podpisane članke odgovarja pisec
sam.

Človek si je vsako stvar izmislil zato,
ker jo je potreboval in lahko izkoriščal.
Tudi človeško dobroto.

Nekateri mislijo, da vse vejo in se
na vse razumejo. Tragika je v tem, da
so v to sposobni prepričati tudi druge.

Le kakšen sodnik bi bil, če bi zara-
di greha staršev kaznoval nje in povrh še
vse njihovo nerojeno potomstvo?

Najboljše veze ima tisti, ki jih sploh
ne potrebuje, ker mu že brez njih vse-
povsod vse uredijo.

Uživam takrat, ko pomislim na tisto,
česar nimam.

Sarkastik

PREJELI SMO

V naše uredništvo smo prejeli tudi ta do-
pis, ki nam ga pošilja bralec iz Idrije in
ga tudi objavljamo, mogoče se pa neka-
teri izmed nas vneta zanima za filate-
rijo oziroma zbiranje znamk.

Spoštovani!

Moje ime je Nikolaj Jereb. Star sem
48 let, inženir agronomije, doma iz stare-
ga rudarskega mesta Idrija, ki bo leta 1990
praznovalo 500-letnico obstoja.

Sem zbiralec znamk, predvsem avstral-
skih. Zato vam tudi pišem. Med drugim
sem tudi predsednik Filatelističnega dru-
stva Idrija.

Zelim navezati stike z zbiralcem
znamk. Nudim jugoslovanske žigosane in
čiste (mint) ter nekatere evropske dežele
po dogovoru. Dopisujem tudi angleško
ter nemško.

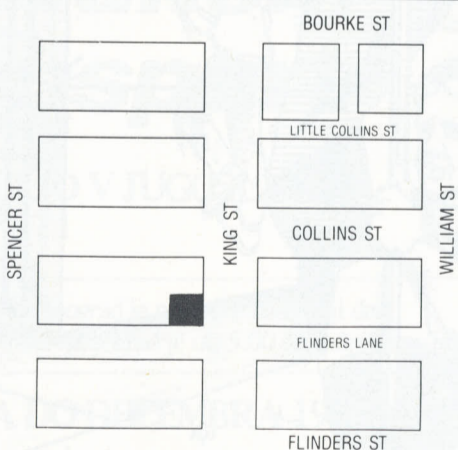
Vljudno Vas naprošam, če mi lahko
pomagate pri navezavi prijateljskega do-
pisovanja in zamenjavi znamk.

Prisrčno pozdravljeni in hvala v nap-
rej!

Nikolaj JEREB
O Župančiča 32
65280 Idrija
p.p. 45
JUGOSLAVIJA

OBVESTILO

Department of Immigration, Local Go-
vernment and Ethnic Affairs obvešča,
da bodo vse pisarniške prostore v mestu
z mesecem decembrom preselili v
55 KING STREET, MELBOURNE.
Za potrebne informacije pa pokličite
(03) 612-3999.

BODIMO ENO PO DUHU IN LJUBEZNI, A OHRANIMO SVOJE LASTNE OBRAZE

Po vseh teh razburljivih dogodkih se skoraj vsakdo izmed nas sprašuje
le kaj bo z usodo Slovenije. Kako bodo ljudje prenesli to gospodarsko in
politično krizo? Verjetno si večina od nas želi, da ne bi prišlo do še več-
jih težav in spodrseljavev in da reci-piši Slovenija ostane slovenska, brez
kakršnega koli vpliva in groženj in še kaj, kdo ve od kje.

Slovenci v Avstraliji lahko pomagamo, da Slovenija ostane slovenska.
Podporo bi nudili njim in tako obenem tudi sami sebi. Veliko je prime-
rov, s katerimi človek sočloveku lahko izraža moralno podporo. Na pr-
vem mestu se moramo vsi držati pravila, da vsak narod ima svoj jezik—
jezik pa je že eden od najpomembnejših in najosnovnejših zaščitnih znak-
ov naroda, s katerim se izpoveduje duša naroda v vsej mnogoterosti, od
politike do gospodarstva, od glasbe do arhitekture, od folklore do ver-
nosti. Gre se za naš materin jezik, katerega hočemo obdržati iz roda v
rod. Smo generacija, ki lahko to nap ako z malo truda še vedno popra-
vimo, saj nas veliko še govori slovensko.

Ne gre se za francoski jezik, s katerim se bodo in so se že naši otroci
bahali v petem razredu osnovne šole, potem pa francoščino na žalost
pozabili, ker jezika ne obnavljajo, pa tudi njihove mamice niso franco-
zinje. Tudi ne gre se za angleški jezik, katerega čveka že pol sveta, am-
pak govorimo o našem slovenskem jeziku, o jeziku našega naroda, ki
ima svojo vrednost v majhnosti in ne v razsežnosti. Mar se nihče od nas
ne zaveda, da bo jezik med avstralskimi Slovenci izumrl, ker imamo pač
Slovenci izredno veliko veselje za tuje jezike in seveda izredno majhno
za svojega. Pa še to, zakaj bi se mučili s slovenskim jezikom, če nam pa
angleški tako lepo steče z jezika, kot po maslu. Velikokrat tudi slišimo
ta štos: Slovensko smo pozabili, angleško se pa še nismo naučili. Res je,
da naši otroci ne govorijo več slovensko. Ali smo se že vprašali zakaj ne.
Ali je z našimi slovenskimi otroci kaj narobe ali je mogoče z nami? Tež-
ko nam je, kajne, da bi uboge revčke mučili s to hudo zapleteno in trdo
slovenščino. Pa s skloni, edninami, dvojinami, množinami, moškimi in
ženskimi končnicami, sičniki in šumniki, zapletenimi številkami...
Povrhu vsega smo tudi tako miniaturni narod, da nas veliko misli, da
nima smisla, da bi ohranjali jezik. Nikoli nismo tako daleč in globoko
pomislili, v čem je skrivnost, da makedonski otroci govorijo makedon-
sko, hrvaški otroci govorijo hrvaško, srbski otroci srbsko oziroma svoj
materin jezik, da ne omenjamo italijanskih otrok, kaj šele grških!

Smo na pragu lastnega samomora in krivda je nam zapisana za pro-
pad slovenskega jezika med avstralskimi Slovenci. Ameriškim Sloven-
cem se je za primer to že zgodilo. Nobenih finančnih virov nam ni
za to potrebno, da bi jezik obdržali. Imamo vse pogoje za to. Edino kar
potrebujemo je to, da jezik govorimo v svojem družinskem krogu. S tem
opravljamo veliko poslaništvo svoji narodni pripadnosti. In tako bi bila
naša moralna pomoč našim sonarodnjakom na prvem mestu zakoličena.
Dosedanje izkušnje glede gradenj slovenskih društev in športnih objek-
tov so pokazale, da se slovenski jezik ne goji v taki meri kot bi se moral.
Velikokrat pogosteje slišimo angleški jezik med Slovenci, kot pa sloven-
ski.

Tudi slovenske šole nam razpadajo, ker ni dovolj prijavljenih otrok.
Verjetno bomo tudi časopis Vestnik in še marsikateri drugi slovenski
časopis izgubili, saj bo vedno manj naročnikov oziroma bralcev, ki bodo
časopis brali in tudi vedno manj Slovencev, ki ga bodo podpirali moral
no in finančno.

Torej, če smo dovolj zreli, obsodbo pripišimo sebi in to napako čim-
prej popravimo, saj vemo, da se le na napakah človek uči. Tudi sloven-
ski pisatelji in znanstveniki "iščejo pot v jutrišnji dan" in obenem pa
na kratko pregledujejo prehojeno pot "tisto kar nas je oblikovalo kot
Slovence in ljudi evropske kulture", kakor pravi urednik knjige Jože
Strgar, ki je izšla z naslovom "Na pragu tretjega tisočletja" in v kateri
tudi med drugim piše...

.....Nezgrešljiv si, moj Slovenec. Na sto načinov si nezgrešljiv: s svojo
plahostjo, s svojo solidnostjo, s svojo ozkostjo, s svojo čustvenostjo,
s svojo puščobnostjo, z zgodovinskim nespominom, s svojo prirojeno
politično lojalnostjo, s svojo samomorilnostjo, s svojo mutavostjo sre-
di glasnih sosedov, s svojim hrepenenjem po zgodovinski Obljubljeni
deželi....

Vida Kodre

ČASOPISA BREZ BRALCEV NI!

Česar ni bilo v časopisu se ni zgo-
dilo. Tako pravijo. Zato berite
VESTNIK in izvedeli boste veliko
zanimivih stvari. Časopis je
slovenski in last Slovencev.
Svetujemo, da NAROČITE in
BERITE VESTNIK!

SLOVENSKO DRUŠTVO MELBOURNE

vas vljudno vabi na

MIKLAV ŽEVANJE

v nedeljo 11.decembra 1988 ob 15.uri
popoldan. Pred plesno zabavo bo kra-
tek kulturni program v čast naši upoko-
jenski družini in obisk Miklavža.

Zabaval nas bo priljubljeni ansambel
KARANTANIJA

Za rezervacije poskrbite pri:

Maks Hartman 850 4090
Anica Markič 876 3023

SLOVENSKI KLUB ALBURY - WODONGA želi

Vsem slovenskim klubom
v Avstraliji

in tudi vsem Slovincem
VESELE BOŽIČNE PRAZNIKE

ter

POLNO USPEHA IN ZDRAVO
NOVO LETO 1989

DRAGI BRALCI JADRANA!

Tajnik Slovenskega primorskega soci-
alnega kluba JADRAN sproča uredništvu
Vestnika, da so na sestanku odbora čla-
nov z dne 3.11.88 sklenili, da časopisa
Vestnik ne bodo naročali za svoje člane.
S tem je seveda mišljeno, da ne bodo
več krili stroškov za svoje člane.

Temveč predlagajo in želijo, da se vsak
od vas posamezno naroči na časopis
VESTNIK, in nam pošlje naročilnico,
Kot verjetno imatudi društvo tako kot
časopis finančne težave. Zato se dragi
člani Jadrana in spoštovani bralci potru-
dite in nam čimprej pošljete naročilni-
ce. Najlepša hvala!

With compliments from

euro

INTERNATIONAL

Subsidiary of Slovenijales, Ljubljana

Distributors of
fine furniture and other products

3 Dalmore Drive, Scoresby, 3179, Vic.
Telephone: (03) 764 1900

Specialist for kitchens

**Heidelberg
Cabinets**

and vanity units
Pty.Ltd.

FRANK ARNUŠ

7 Longview Crt., Thomastown,
3074
Tel.465 0263 Tel.459 7275

A.&E. KODILA

CONSTRUCTION PTY.LTD.

66 Millicent Ave, Bulleen
Tel.850 8658

F. LIKAR NOMINEES Pty. Ltd.
T.A. Ascot Moonee

RADIATOR SERVICES
560 Mt.Alexander Road, Ascot Vale.

POPRAVLJAMO
vsakovrstne motorne hladilnike-radiatorje
Tel. 370 8279 - A.H. 337 2665

Slovenci v Avstraliji

DAN, KO V AVSTRALIJI ŽIVLJENJE ZAMRE : Melbournski pokal

Že 128 let, vsak prvi torek v novembru, življenje v Avstraliji skoraj zamre, razlog pa je največji športni dogodek na celine – Melbournski pokal. Tudi letos ni bilo drugače, nasprotno: člani Viktorijskega dirkalnega kluba v Melbournu so se ob 200. obletnici Avstralije še prav posebno potrudili, da bi bila praznična predstava na hipodromu Flemington kar najbolj slovesna – bolj kot vsa prejšnja leta.

Forster's Melbourn Cup je prejkone ena izmed najpomembnejših galopskih dirk na svetu, kar potrjujejo tudi neposredni prenosi v Novo Zelandijo in Hong Kong ter reportaže v številnih državah sveta.

Melbournski pokal mnogi pričakujejo z največjo neučakanostjo: dame bi rade pokazale svojo ekstravagantnost, snobi se radi vidijo med elito, lastniki gostinskih lokalov in barov po vsej celine pa si zadovoljno manejo roke, ker so njihovi

lokali polni lovcev na srečo. Računajo, da so ženski frizerski saloni in krojači za pripravo frizur in oblek posebej za ta dogodek zaslužili več ko milijon dolarjev, najmanj 100 milijonov dolarjev pa je šlo za stave po vsej Avstraliji.

Spektakel za več ko 90.000 ljubiteljev konjeniškega športa na hipodromu Flemington in za milijone pred televizijskimi zasloni ni izostal, torkova dirka je bila ena izmed najbolj razburljivih in najlepših v minulih letih. V konkurenci 23 galoperjev iz več držav je zmagala Empire Rose iz Nove Zelandije, težka kar 640 kg. Dirka je bila na 3.200 m, lastniku Franku Bodleju pa je zmagovalka zaslužila milijon 563.000 avstralskih dolarjev. V sedlu zmagovalk je bil 22-letni Tony Allan, njen trener pa je eden izmed vodilnih poznavalcev konj v Novi Zelandii Lauri Laxon.

Pokal za zmago je lastniku Empire Rose predala nizozemska kraljica Beatrix, ki se je mudila na uradnem obisku v Avstraliji.

OB 200. LETNICI AVSTRALIJE KONCERT V MORWELLU

Leto 1988 se skoraj izteka in pred vrati že čaka novo. Knjiga dogodkov letošnjega leta bo gotovo debela. Že sam začetek leta je Avstralijo zajel zgodovinski dogodek. V namen 200-letnice naseljevanja te dežele, so se odvijale razne prireditve, koncerti in razstave. Po večjih in manjših mestih, kjer so ob teh prireditvah sodelovale tudi etnične skupine, smo Slovenci prav tako prispevali delček svoje kulture.

Tako smo imeli tudi v Morwellu 5. novembra Bicentennial koncert, ki ga je priredila župnija sv. Vinceta v občinski dvorani. Pričetek je bil s sv. mašo. Za tem so se vrstile razne kulturne točke, ki jih je bilo kar petnajst in od tam sta bili dve etnični točki. Mladina Maltežanov je v svojih tradicionalnih oblačilih nastopila s plesom. Lidija Lapuh je v slovenski narodni noši ob lastni spremljavi na klaviruro zapela Edelweiss in točko še popestrila z venčkom slovenskih narodnih.

Etnični točki sta bili dobrodošli na odru, saj je v dvorani to potrjevala tišina in dolgi aplavzi.

Prijetno presenečeni smo bili, ko smo med dobro založenimi mizami z dobrotami opazili tudi slovensko potico in krofe. Da cenijo tudi naše želodčne dobrote, ni potrebno posebej poudarjati.

Vse to me je privedlo do razmišljanja.

SE MRHOVINARJI ŽE ZBIRAJO

Ko je nedavno grška vlada ob proslavi dvestoletnice Avstralije želela prikazati, da je tudi Makedonija del Grčije, je moral sam ministrski predsednik Bob Hawke poseči vmes in tako prepovedal vsako aktivnost, ki bi prizadela makedonsko etnično skupino v Avstraliji.

V začetku leta smo bili priče, ko so Makedonci v Melbournu protestirali glede simpozija, ki ga je organizirala grška vlada, na katerem so obravnavali temo: Makedonija kot predel Grčije.

Podoben primer lahko istovetimo tudi z dolgoletnimi nemiri v Kosovu, ki imajo nedvomno svoj izvor in zaslombo v republiki Albaniji in njenih oblasteh. Tudi nekateri italijanski krogi, verjetno s podporo uradne Italije, vzdigujejo svoj glas, češ, da so tudi oni upravičeni pri dodelitvi koščka Jugoslavije, v primeru njenega razpada.

V Melbournu se vsako leto v mesecu oktobru na Lygon Streetu prireja italijanski festival. Letos je bil pretežni del tega festivala namenjen raznim razstavam. Dve od teh razstav, pa sta s svojo reklamo v dnevnem časopisju verjetno

zbudili ogorčenje vsakega našega rojaka, ki pozna zgo dovino in perfidnost italijanske politike. Omenjeni razstavi sta bili objavljeni v časopisu takole: "Fiume – An Italian City" in "Gabriele d'Annunzio".

Fiume, ali po naše Reka, sicer ni na ozemlju Slovenije, je pa njena usoda tesno povezana z usodo slovenske Primorske, Gorice in Trsta. Kot Trst so tudi Reko v zadnjem stoletju infiltrirali Italijani. Tako kot Trst ima tudi Reka veliko število italijanskega prebivalstva, predvsem delavstva in v trgovini, medtem, ko je podeželje popolnoma slovensko oziroma hrvaško. Statistike kažejo, da je v leto 1851 v Reki bilo 12.598 prebivalcev, od tega preko 91 % Hrvatov in Slovencev. Do leta 1910 pa je število prebivalstva naraslo na 49.608 oseb, od katerih jih je bilo 40% slovenskega rodu.

V času prve svetovne vojne, leta 1915 v londonskem sporazumu zavezniki niso obljubili Reke Italijanom. Toda 12.9.1919 je italijanski pesnik d'Annunzio s prostovoljci zasedel Reko in razglasil priključitev k Italiji. Leta 1920 pa se je tedanja Kraljevina Srbov, Hrvatov in Slovencev sporazumela, naj se

MARIJAN OPPELT

V sredo šestnajstega novembra 1988 smo se na pokopališču v Templestowu poslovili od našega rojaka Marijana Oppelta.

Rodil se je leta 1933 v Trstu. Leta 1955 je imigriral v Avstralijo. Takoj po njegovem prihodu se je pridružil slovenski skupini, ki je takrat postavila temelje današnjemu Slovenskemu društvu Melbourn. Poznali smo ga kot zavednega in požrtvovalnega Slovenca, izvoljen je bil za predsednika društva v letu 1958/1959. V tem letu predsednikovanja je zasnubil takratno tajnico Marijo in se z njo tajno poročil februarja 1959.

Med vsem aktivnim delom se je ukvarjal tudi z uredništvom še danes ob-

stoječega časopisa Vestnik in vse do svoje smrti bil zaupnik Slovenskega društva Melbourn. Bolezen srca mu je preprečila večje sodelovanje pri društvu zadnjih nekaj let, vendar je vedno sledil vsemu, kar se je dogajalo.

Zaposlen je bil v Housing Commission in svoje delo je opravljal zelo uspešno, saj je dosegel dokaj dobro delovno mesto.

Marijan zapušča soprogo Marijo, hčerko Heleno in sina Martina. Vsem izrekamo globoko sožalje.

Počivaj v miru – naj ti bo lahka zemlja v kateri počivaš.

Anica MARKIČ

ŠTEVILO IMIGRANTOV NARAŠČA

V prejšnji številki smo pisali o migracijski politiki in o nezadovoljstvu nekaterih glede naraščanja števila imigrantov. Tokrat vam nudimo podatke v številkah, ki nam jih ponuja statistični biro.

Avstralija je dosegla rekordno število v zadnjih 40 letih glede priseljevanja ljudi. Statistični podatki dokazujejo, da se je v zadnjih dvanajstih mesecih število povečalo za 143.200 priseljencev. Za Avstralijo so te ocene dokaj visoke, saj v primerjavi s povojnim programom v letih 1949-1950 je takrat prispelo 150.001 ljudi.

Na prvem mestu po številu priseljencev je Anglija s svojimi 24.590 letno, na drugem Nova Zelandija, ki predstavlja 53% narastek po številu priseljencev v zadnjem letu in to je 20.240. Skupno Anglija in Nova Zelandija tvorita 32% delež od skupnega narastka 143.470 priseljencev.

Azijska migracija ostaja na isti stopnji, to je približno 40% odstotkov v poprečju

z ostalo večino migrantov, ki prihajajo iz Filipinov. Njihovo število je naraslo za 63% ali v številu 10.430 priseljencev.

Manjši upad so zabeležili pri številu imigrantov iz Vietnama in Kampučije, medtem pa se je število libanonskih priseljencev skoraj podvojilo in to na 4250.

Torej dejansko skupno število vseh priseljencev v zadnjih 12 mesecih je 268.600 in je največje od leta 1949-50. Avstralski statistični biro ocenjuje, da je populacija narasla z 1.65% na 16.531.900 prebivalcev.

Migracija zavzema 53,3% populacije. Ostalih 46,7% ali 125.400 pa je naravna populacija in to dobimo tako, da od števila rojstev odštejemo število smrti. Od obdobja 1949-50 je ta porast že tretjič presegel naravno populacijsko rast.

Država južnega Walesa prejme letno 59.084 ali 41% priseljencev, medtem, ko je druga za tem država Viktorija z 35.701 ali 30%.

V.K.

CILJ: PRETEČI 900 KM

DUŠAN MRAVLJE PONOVO MED NAMI

Najuspešnejši jugoslovanski maratonec je Slovenec Dušan Mravlje in je v Colaku dosegel drugo mesto v šestdnevnem teku, pa čeprav je bil po izračunanih rezultatih na šestdnevni tek doma v pripravah šele na šestem mestu.

35-letni Dušan iz Stražišča pri Kranju ima na nogah več kot 8.000 pretečenih kilometrov, v zadnjih desetih letih pa že blizu 100.000.

Tudi tokrat so mu v medvoškem Donitu, kjer dela kot vodja proizvodnje tesnil pomagali s prostimi dnevi. V ljubljanski poslovalnici JAT je dobil povratno letalsko karto, Droga iz Portoroža pa je prevzela vse stroške bivanja v Colaku. Vsem

trem sponzorjem, brez katerih ne bi mogel med svetovne dolgoprogaje, pa se je najbolj oddolžil, da je tek resnično končal in prišel na cilj drugi in iz Avstralije odhaja več kot zadovoljen.

V.K.

ustanovi neodvisna država Reka. Toda na oblast je prišel Mussolini, in si Reko nasilno prisvojil. Na to je leta 1924 pristala tudi država SHS s sporazumom Bertolini-Trumbić. Tako je SHS, kljub temu, da to bil njen pretežni del (Kraljevina Srbija med vojno na zmagoviti zavezniški strani z nekaj ton brodovja -27.000) prodala Reko in 127.000 ton brodovja Italijanom.

Leta 1945 je Reka pripadla Socialistični republiki Hrvatski. Mnogo Rečanov italijanskega rodu se je izselilo, drugi pa, ki so ostali uživajo vso zaščito in privilegije, ki jih SFRJ velikodušno izkazuje svojim manjšinam.

Toda sedaj, ko SFRJ vedno bolj slabi zaradi svojih gospodarskih in nacionalnih problemov, so okoli nje vedno bolj glasni mrhovinarji, da si nagrajijo čim več v slučaju njenega propada. Med njimi tudi del Italijanov.

Na razstavi festivala, ki sta ga uradno odprla tudi predsednik Cossiga in ministrski predsednik Bob Hawke so hoteli

prikazati kako je Reka italijanska in d'Annunzio, ki jo je ugrabil proti volji zaveznikov pa je junak in heroj. Ni morda daleč od tega, ko se bodo pojavljale na pol uradne trditve, da je Postojna ali kot jo Italijani imenujejo Postumia tudi italijanska, in Ljubljana s Slovenijo tudi italijanska provinca, ker so tako bile v času Mussolinijevih legij in njihovih "slavnih zmag" na Rakeku in Viču.

Kje je torej sila, ki se bo zavzela za slovenstvo naših krajev? V današnjih razmerah v Jugoslaviji se je bati, da bo njen večinski del v zameno za svoj obstoj na oblasti, pristal tudi na izgubo naših obmejnih krajev, kot je bil to po vseh primerih tudi slučaj ob koncu obeh svetovnih vojn.

Naša popolna sloga in neomajna narodna zavest sta edino, na kar se v tem času lahko Slovenci zanesemo.

Marijan PERŠIČ

Novice in zanimivosti iz domovine

IZJAVA JANEZA STANOVNIKA

Beograjska Politika obtožuje Janeza Stanovnika antikomunizma in antisrbstva, list Nova Makedonija pa piše o: Nesprejemljivo pranje umazanega perila.

V zadnjih dneh je mogoče zaslediti v številnih člankih in izjavah v nekaterih delih Jugoslavije vrsto tendencioznih obtožb na predsednika predsedstva SR Slovenije Janeza Stanovnika zaradi izjav med zasebnim obiskom v Združenih državah Amerike. Beograjska politika govori celo o zgroženosti ob prebiranju delov stenograma, v katerih Stanovnik "ponižuje Jugoslavijo, favorizira Slovenijo in hudo žali Srbijo." Zato je predsednik Janez Stanovnik dal naslednjo izjavo:

"Na zasebnem obisku v Združenih državah Amerike, kjer sem kot dolgoletni član sodeloval na letnem srečanju International management Instituta, sem bil povabljen tudi na razgovor z državnim sekretarjem Geom Shultzem in na tiskovno konferenco v National Press Clubu. Poleg tega sem imel predavanje v World Affairs Councilu in razgovor v Aspen institutu.

O mojem obisku v ZDA je bil obveščen zvezni sekretariat za zunanje zadeve. Moje nastope v Washingtonu je organiziralo veleposlaništvo SFRJ, veleposlanik Živorad Kovačević pa se je osebno udeležil vseh nastopov in srečanj, kjer sem pojasnjeval aktualne gospodarske in družbenopolitične razmere v Jugoslaviji. O nastopih pred National Press Clubom in World Affairs Councilom obstajajo stenografski zapisi. Razume se, da za vse svoje izjave in javne nastope, tako doma kot v tujini, nosim polno odgovornost. Ob tem pa menim, da se morajo lastne odgovornosti zavedati tudi vsi tisti, ki mi pripisujejo nepreverjene in netočne citate."

VEČINA SLOVENCEV JE ZADOVOLJNA Z DOPOLNILI

Ustavne spremembe in aktualno politično dogajanje znova predmet sociološke raziskave. Spet se je potrdilo, da je slovenska javnost zmeraj bolj kritična, avtonomna, zrela in tudi artikulirana. Razpravo o ustavnih spremembah spremlja zelo pozorno in približno polovica Slovencev vztrajno misli, da gre za tako usodne zadeve, da bi bilo o njih treba odločiti z referendumom.

Primerjave z redno, letos maja opravljeno raziskavo javnega mnenja, kažejo, da se je medtem še okrepil slovenski odpor do centralizma – ki pa se ne veže s separatizmom – saj kar 93 odstotkov Slovencev trdi, da smo se "v Jugoslavijo združili, da bi bili svobodni in samostojni, ne pa nasprotno". Želijo si kratko, jasno, bolj demokratično ustavo in še bolj kot spomladi nasprotujejo prenosu nekaterih kompetenc z republiške na zvezno raven. Ali so zadnja pogajanja to dosegla ali ne, ostaja dokaj nejasno. Šest desetih odgovarja, da je bilo slovensko večinsko mnenje upoštevano deloma, 11 odstotkov misli, da v celoti, 13 odstotkov pa, da zahteve niso upoštewane.

Nič čudnega torej, da se Slovenci načelno zavzemajo za referendum, da pa skoraj polovici še ni jasno, kako bi glasovali. Potemtakem pričakujejo dodatnih, podrobnejših predstavitev, ki bi jim pomagale pri opredelitvi. Za zdaj bi na glasovanju 31 odstotkov obkrožilo ZA, 22 odstotkov pa PROTI. Od stotih bi le štirje ostali doma, tudi ko bi bil referendum že razpisan.

nanaša le na obrambne naloge, temveč tudi na samozaščitne ukrepe v JLA, ki zadevajo varnost vojaških enot in objektov. O ustavnosti in zakonitosti tega dokumenta bo skupina še podrobneje razpravljala, čeprav prve ocene kažejo, da slovenski narod in njegova suverenost nista bila ogrožena. Vsebinsko dokumenta bo ocenjevala zlasti z vidika načel pravne države in vloge oboroženih sil na sedanji stopnji v razvoju družbe. S svojimi stališči bo čimprej seznanila tudi javnost.

DELEGATI SEZNANJENI Z VSEBINO DOKUMENTA

Skupina delegatov slovenske skupščine za celovito preučitev okoliščin in posledic sodnega procesa proti četverici v Ljubljani se je seznanila z bistveno vsebino in naravo povelja komandanta LAO št. 5044-3, ki je bilo zaradi oznake "vojaška tajnost, strogo zaupno" povod za sprožitev ljubljanskega procesa.

Skupina je ugotovila, da se povelje ne

POPOTOVANJE OD LITIJE DO ČATEŽA

ČATEŽ, 12. novembra

– V spomin na Frana Levstika in na njegov znameniti literarnoprogramski spis Potovanje od Litije do Čateža (1858) sta občinski konferenci ZSMS Litije in Trebnjega priredili kulturno-rekreativni pohod po približno dvajset kilometrov dolgi poti, po kateri je nekoč hodil Levstik,

minulo soboto pa okrog tri tisoč ljudi. Ti so se zbrali pred litijsko železniško postajo, si med potjo ogledovali razne znamenitosti in se na koncu zbrali v Čatežu, kjer jim je spregovoril dr. Matjaž Kmecl, ki je sam veliko prispeval k natančni rekonstrukciji poti.

(foto Janez Zrnec)

VROČE POLETJE V SLOVENJI

SPECIALNA VOJNA PROTI SLOVENIJI

Kdaj se je začela? Nekateri komentatorji v medijih obveščanja trdijo, da letos v marcu. Do neke mere je to točno. Toda iskra nezadovoljstva pa je tlela že dalj časa. V marcu se je le spremenila v žgoč plamen, ki je v Sloveniji povzročil izredno vroče poletje.

O čem je beseda: O reakciji nekaterih jugoslovanskih političnih faktorjev na vse izražanje slovenskega nezadovoljstva nad brezupnim ekonomskim položajem.

V tisku, ki prihaja iz SR Slovenije že par let sem lahko beremo vse bolj odprte kritike na račun finančnih ukrepov federalne vlade v Beogradu, zaradi katerih je tudi do sedaj uspešno slovensko gospodarstvo pričelo nazadovati. Veliko finančne goljufije razkrite v preteklem letu v podjetju Agrokomerc v Bosni in Hercegovini, v katere so bile vpletene osebnosti na najvišjih političnih položajih, je bil močan veter, ki je razpihal žerjavico nezadovoljstva. Po tem je sledilo razpravljanje o spremembah federalne ustave. Te predlagane spremembe naj bi kot čarobna palica rešile vse ekonomska in druge težave. V resnici pa so bile naperjene proti uzakonjenim pravicam republik in bi zagotovile obširne prednosti federaciji.

Slovenska javnost je prisluhnila svarilom Društva slovenskih pisateljev ter drugih strokovnih organizacij ter prominentnih posameznikov. Zavedla se je, da sta v nepopravljivi nevarnosti slovenska samobitnost in slovenski jezik. Pojavila se je močna zahteva, naj slovenska vlada izvede referendum o sprejemu teh ustavnih sprememb ter se tako obveže na to, da bo pri odločilnem glasovanju zavzela negativno stališče do spornih točk predlaganih sprememb.

MLADINA DREGNE V SRŠENOVO GNEZDO

Revija "Mladina", glasilo Zveze socialistične mladine Slovenije (ZSMS), pa je dregnila v sršenovo gnezdo, ko je v svojih reportažah pričela razkrivati nepravilnosti v območju jugoslovanskih oboroženih sil in celo očitala bivšemu jugoslovanskemu vojnemu ministru, admiralu Mamuli, da je v Etiopiji prodajal orožje ter, da si je z uporabo vojaške delovne sile na jadranski obali zgradil lukusuzno počitniško vilo.

"Mladina" je zadela preveč blizu. Ranila je ugled sile, ki je po svoji strukturi in postopanju najbolj unitaristično nastrojena in se v sedanji celotni državni krizi smatra, da je edina preostala sila, ki je zmožna in dolžna očitovati Jugoslavijo pred razkrojem.

Kljub temu, da so problemi na Kosovu še vedno pereči, so te unitaristične sile v Beogradu takrat smatrale, da je položaj v Sloveniji mnogo bolj nevaren njihovim aspiracijam. Saj je Slovenija mnogo bolj odprta in povezana z Zahodom, kot Albanci na Kosovu ter je prav tako intelektualno, gospodarsko in politično močnejša. Historičnem obravnavanju "slovenskega sindroma" v beograjskem tisku so sledila dejanja.

NOČ DOLGIH NOŽEV

V marcu je uredništvo "Mladine" hotelo objaviti članek "Noč dolgih nožev", v katerem je bilo opisano glede obstoja načrta o vojaškem udaru v Sloveniji. Na pritisk oblasti je "Mladina" sama umaknila članek. Toda govorice o vojaškem posegu v dogajanja v Sloveniji so se pričele hitro širiti. Pa ne samo govorice, celo fotokopije vsebine razgovorov, ki ga je predstavništvo slovenske komunistične organizacije v tej

zadevi imelo s komandantom ljubljanskega vojnega okrožja in sekretarjem za notranjo upravo Slovenije.

Še bolj pa se je slovenska javnost razburila, ko se je izvedelo, da so vojaške oblasti zaprle urednika "Mladine" in kandidata za predsednika ZSMS, Ivana Janšo, zastavnika Jugoslovanske armade Ivana Borštnerja, novinarja Davida Tasića in Franca Zavrla.

TRDA ROKA "JAVNE VARNOSTI" POVZROČI OGORČENJE

Ob preiskavi uredniških prostorov "Mladine" in aretaciji so se varnostni agenti obnašali dokaj misteriozno in necivilno. Nikomur od aretiranih ni bila dovoljena pomoč javnih odvetnikov. Z izjemo Zavrla so bili vsi končno odpeljani v vojaške zapore, kjer jim niso bili dovoljeni nikakršni stiki z zunanjim svetom. Ni jim bila dovoljena zdravstvena pomoč civilnih zdravnikov in celo zastopnikom Rdečega križa ni bilo dovoljeno, da jih obiščejo.

Novice o vsem tem so ogorčile slovensko javnost in jo spodbudile za protiakcijo. Osnova se je Odbor za varstvo človekovih pravic, ki je pričel delati na tem, da se obtoženim sodi po civilnem zakonitem postopku. Ta odbor je v kratkem času zbral v svojo podporo preko 70.000 podpisov posameznikov ter preko 1000 javnih organizacij. V Ljubljani so pripravili množičen protestni shod na Trgu revolucije (nekdanjem Kongresnem trgu) pred univerzitetnim poslopjem. Tega shoda se je udeležilo več tisoč ljudi. Ljubljanska RTV o njem ni poročala, medtem, ko so na beograjski TV podali o njem reportažo, ki pa je bila enostranska in polna neresnic.

Potem, ko so srbski časniki zadostno prepričali srbsko javnost o nekaki "kontrarevoluciji" v Sloveniji, o "napadu na Jugoslavijo" in o neki "specialni vojni" proti skupni državi, so prišla na dan tudi uradna obvestila o "vojaškem udaru".

TUJINA OPAZUJE

Novice o problemih v Sloveniji so prestopile tudi meje Jugoslavije in povzročile dokaj komentarjev. Iz uglednega časopisa "Frankfurter Allgemeine Zeitung" je bil v "Naših Razgledih" v Ljubljani 8. julija 1988 napisan članek, v katerem je bilo med drugim navedeno:

"Pod vodstvom takratnega obrambnega ministra Mamule se je 25. marca sestal "vojaški svet", telo, ki je sestavljeno iz najvišjih generalov in funkcionarjev obrambnega ministrstva. Vojaški svet je po ostrem Mamulovem referatu sprejel "ocene", v katerih so menda ponovili vse pretirane izraze, ki so se že prej pojavili v časopisni kampanji. Ljubljanskemu vojaškemu poveljniku generalu Višnjicu so naročili, naj se s slovenskim notranjim ministrom Ertlom pogovori o določenih vidikih "kriznega položaja" in o možnih ukrepih. Do tega pogovora je očitno prišlo neposredno po seji vojaškega sveta, kajti 28. in 29. marca se je sestalo predsedstvo jugoslovanske partije z namenom, da bi tudi samo sprejelo 'ocene'.

Na tem zasedanju je prišlo do škandala. Slovenci s Kučanom na čelu, niso hoteli sprejeti ne stališče vojakov, ne enako napadalnih predlogov zveznega predsedstva...

"...Kučan je rekel, da ne more sprejeti predlaganega dokumenta, ker so ocene v njem 'nesprejemljive, neobjektivne in nerealne', češ na takšni podlagi v Sloveniji ni mogoče delati politike, še zlasti ne, če je rečeno, da je v Sloveniji 'kontrarevolucija'...."

"...Kučan je potem vzel na muho 'vojaški svet'. Rekel je, da nihče ni vedel

za akcije tega telesa, ne predsednik partije Krunic, ne predsednik predsedstva države Mojsov, ne predstavnik Slovenije na najvišjem državnem organu Dolanc. Predsedstvo SFRJ je vrhovni poveljnik oboroženih sil. Kučan je vprašal: "Ali to pomeni, da je vojaški svet poseben organ političnega življenja v deželi, da sme samostojno sprejemati tako daljnosežne politične ocene?" Kučan je zahteval pojasnilo.

Potem je Kučan potrdil, da je ljubljanski vojaški poveljnik dobil direktno navodilo, naj vzpostavi stik s slovenskim notranjim ministrom. Vprašal je, ali bi bili sposobni držati pod kontrolo položaj, ki bi nastal, če bi prišlo do aretacij. Obstaja mnenje, da bi ljudstvo potem šlo na ulice in v takem primeru je vojaški komandant dolžan sebe, vojašnice in vojaške osebe zavarovati; in lahko nam pomaga. Kučan je dejal, da se je pogovarjal z Dolancem in samoumevno je, da sta oba zavrnila takšno diskusijo. Slovenski organi niso bili obveščani o postopkih, ki jih armada načrtuje. "Zato tu najostreje protestiram proti takšnim postopkom, ne zaradi poveljnika, ki je ravnal korektno, temveč proti takšni praksi, kajti takšna praksa lahko družbene odnose in položaj političnih subjektov v temelju spremeni".

Kučan je opozoril tudi na mednarodne posledice takšnih manipulacij....

PROCES V LJUBLJANI – TEST ALI GENERALNA VAJA?

Na pritisk slovenske javnosti so vojaške oblasti objavile, da so obtožence obdolženi kraje tajnih vojaških dokumentov, z namenom, da jih objavijo v "Mladini".

Vsi napor, da obtožence sodi civilno sodišče so bili zaman in 18. julija se je pričelo sojenje na vojaškem sodišču v Roško ulici številka 2. Obtožence so že na vseh stopnjah pripeljali na sodišče iz zaporov v izolaciji in pod vojaškim nadzorom. Dostop na razpravo so ob pričetku dovolili le sorodnikom obtožencev, delegaciji katere za kazensko pravo pri ljubljanski univerzi, trem novinarjem in malenkostnemu številu javnih predstavnikov. Že čez uro pa so odpravili iz sodne dvorane vse, razen najbližnjih sorodnikov.

Sodišču je predsedoval polkovnik Vlajsavljevič, ob njem pa so bili še en sodnik in trije porotniki. Seveda vsi člani vojske. Odvetnik Demšar, edini civilni odvetnik, ki je branil Zavrla, je zahteval, da sodna razprava poteka v slovensčini. Predsednik je to odklonil in odslej so sodniki, tožilec in vojaški branilci uporabljali srbohrvaščino. Obtoženci pa so zahtevali in dobili tolmače.

Vojaški tožilec je bil Polkovnik Živko Mazič, ki je že pred čitanjem obtožnice predlagal naj se izključi javnost, češ, da sodni postopek teče zaradi izdaje vojaške izdaje vojaške skrivnosti. Vsi obtoženi in njihovi zagovorniki pa so menili, da za to ni razlogov, češ da dokument, ki je predmet razprave ne predstavlja vojaške skrivnosti in je brezpredmeten, ker so okoliščine o katerih govori že spremenjene.

Drago Demšar, edini civilni je glasno protestiral in bil potem na ukaz polkovnika Vlajsavljeviča nasilno odstranjen iz sodne dvorane. Tako se je potem postopek vršil brez prisotnosti javnosti.

Še največ podrobnosti, in še te zelo omejene, o celotnem poteku razprave je povedal novinarjem Franci Zavrl, ki ni bil priprt in se je koncem vsakega dne vračal domov. Že prvega dne, po nasilni odstranitvi njegovega odvetnika, je Zavrl zahteval, da se predsednik sodišča, polkovnik Vlajsavljevič, odstrani iz te funkcije, ker je s svojimi postopki pokazal pristranost in ker ni spoštoval člena 212. ustave SR Slovenije, po katerem morajo vsi državni organi na območju Slovenije uporabljati slovenski jezik.

Marijan Peršič

nadaljevanje prihodnjic

Naš Intervju

POGAČNIK OSTANE POGAČNIK

Violinist Miha Pogačnik je po rodu Slovenec, ki živi v ZDA in je ustanovitelj festivalov IDRIART; organizacije, ki skuša s pomočjo umetnosti poglobiti človeka, zblížati narode in opozoriti na problematiko današnjega sveta. Kratica IDRIART pomeni Inštitut za razvoj medkulturnih odnosov s pomočjo umetnosti.

Miha Pogačnik je s svojo filozofijo in prepričanje v osebno moč posameznika, da spreminja svet, preizkusil leta 1981, ko je v Chartresu v Franciji organiziral glasbeni festival, ki je bil tako uspešen, da je postal letni dogodek. Tako je začel Pogačnik uresničevati svojo vizijo o kulturni organizaciji, ki bi lahko preskočila vse politične ovire in na osnovi umetnosti povežala ljudi različnih narodov in kultur vzhoda in zahoda ter severa in juga.

Konec oktobra je bil naš rojak spet v Melbournu, kjer je v treh koncertih s pianistko Deidre Irons predvajal Beethovneve Sonate. Po koncertu sem se z njim srečala in ga vprašala, kakšen je smisel in namen festivalov.

"Začelo se je pravzaprav s tem, da sem si želel, da bi publika delila isto odgovornost in prednost, ki jo ima umetnik, ki je kot kulturni ambasador spoštovan in lahko neoviran potuje po celim svetu ter si pridobi na tisoče prijateljev. Želel sem, da se vse to prenese tudi na publiko; torej, da ne potuje le umetnik, ampak da publika potuje z njim.

Zato so festivali postavljeni v kraje, kjer je preliv od vzhoda do zahoda oziroma od severa do juga oslabljen, saj je danes umetnikova naloga ne le koncertiranje, ampak tudi, da poseže v problematiko časa in da z umetnostjo zblížuje ljudi. Tako smo sedaj vsako leto v Sovjetski zvezi, na Poljskem, v Pragi, Budimpešti, že pet let je festival na Bledu, v Latinski Ameriki, na Kitajskem, pripravljamo pa ga tudi v Botswani v Južni Afriki, na Filipinih v Manilli, kjer bodo sodelovali tudi domači umetniki ter v Avstraliji v sodelovanju z domorodci.

Ravno zdaj pripravljamo festival v Amazonskem območju Braziliije, ker je pomembno, da se lotimo tudi ekologije; saj sta umetnost in ekologija narave notranje zelo povezani.

Na ta način skušamo z umetnostjo ustvariti temelj zblíževanja narodov. Sklenili smo, da če določen predel sveta zaradi pomanjkanja trdne valute ne more sodelovati, bomo pač umetniki in publika potovali k njim. In po sedmih letih Idriarta imamo že kar veliko žetev; na festivalih je

Violinist Miha Pogačnik in spremljevalka na klavirju Deidre Irons iz Nove Zelandije.

bilo doslej okrog 22.000 ljudi in od tega je skoraj polovica potovala izven meja svoje domovine. Pričakujemo pa še večje uspehe, saj planiram do septembra 1990 še 13 festivalov."

Kakšni so vaši načrti za prihodnje leto? Prej ste omenili Južno Ameriko?

V prvi polovici julija bosta v Južni Ameriki povezana dva festivala. Prvi bo v začetku meseca ob ustju reke Amazonke v mestu Belem (kar pomeni Betlehem po slovensko) do Para. Ta kraj smo izbrali zaradi problematike svetovnega obsega, zaradi uničevanja amazonskega pragozda in zato, ker je v Belemu čudovito gledališče in veliko kulturnega življenja, precej pa je tudi folklorne domorodske kulture tamkaj živečih amazonskih Indijancev. Tam se bo zbrala domača publika in umetniki, prišli pa bodo ljudje tudi iz Južne in Severne Amerike, iz Evrope, ena skupina pa bo prišla tudi iz Avstralije. Morda pa bo med njimi tudi kakšen Slovenec? Potem se festival seli naprej v Limo v Peru. Zadnji del festivala se bo odvijal v mestu Cusco in na Machu Picchu, ki ga imenujejo tudi The lost city of Incas – izgubljeno mesto Inkov. Tja pride tudi vnuk arheologa Bingham, ki je mesto ponovno odkril. Ben Bingham je moj dober prijatelj, sodeluje pri Idriartu v ZDA in bo prišel z nami, da bo povedal nekaj o svojemu staremu očetu.

Upam, da bo res kakšen Slovec prišel na festival v Južno Ameriko. Kaj pa vam pomeni biti Slovenec?

Sicer sem rojen v Sloveniji in sem Slovenec, vendar živim v ZDA že od leta 1973, zato ne čutim kakšne posebne pripadnosti. Če se Slovenci prikažejo na mojem koncertu, sem seveda počaščen. Čudno se mi zdi, da jih je prišlo tokrat

tako malo na koncert v Melbournu. Ampak, tako pač je! Vendar mislim, da je škoda, da se pod Slovenstvom pozna sa-

ČIM MANJ TELEVIZIJE IN ELEKTRONSKIH IGRAČ

mo naša narodno-zabavna glasba; če se kdo trudi za visoko umetnost, pa zanimanja ni.

Ko sem prvič videla program Idriarta, mi je prav posebno padla v oči črka "Č" v vašem priimku. Vi ste eden redkih, ki ste obdržali "Č" tudi v tujini.

Ja, to pa zahtevam, da Pogačnik ostane Pogačnik.

Veseli me, da tako uspešno prirejate festivale in zblížujete ljudi. Zdaj vas pa prosim še za nekaj besed, za kakšno sporočilo za nas Slovence v Avstraliji.

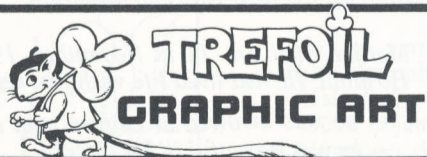
Moja velika želja je rešiti in ohraniti kulturo, ki je v današnjem času – prepojenem z elektrono, še posebno v nevarnosti, da se barbarizira. In v tem smislu prosim slovenske matere, da ne dovolijo, da bo televizija postala varuška njihovih otrok; da naj otroci sploh ne gledajo televizije, ali naj jo gledajo čim manj. Kajti to samo uničuje življenjsko moč in se škoda pokaže šele, ko so otroci v puberteti ali pa še kasneje. Zato čim manj televizije in elektronskih igrač in čim več umetnosti doma. Naj se otroci učijo igrati na instrumente, saj je zelo pomembno, da se v ranih letih seznanijo z dobro glasbo, ki jih bo varovala pred škodljivim vplivom televizije in elektronskih igrač.

Pogovor pripravila Elica RIZMAL

TANKIDS

VI HARTMAN
dress designer

8 Sulby Pl., Tullamarine, 3043
Tel. 330 3980

Specialising in all print ready
art work and graphic designs.

Vasja Chuck

115 KARINGAL DRIVE,
GREENSBOROUGH, 3088
TELEPHONE: 434 5768

ROJAKI, KI ŽELITE PRISTNIH KRANJSKIH
ALI SLOVENSkih PLANINSKIH KLOBAS
IN DOMAČEGA PREKAJENEGA MESA' . . .

OBRNITE SE NA SLOVENSKO PODJETJE

JOHN HOJNIK SMALLGOODS

PTY. LTD.

209 – 215 St. George's Road, North Fitzroy, 3068

Tel.: 481 1777

Postreženi boste v domačem jeziku

SLOVENSKA VESELICA, DANES IN NEKOČ...

Ko zadnje čase posedam na tej ali oni slovenski zabavi, mi spomin nehotе se že nazaj v tiste čase, ko je naša majhna slovenska družinica prirajala prve domače "veselice" v Melbournu in okolici. Ja, to so bili časi pričakovanja...

Peščica marljivih organizatorjev je po celodnevem delu hitela na srečanja, sestanke in pogovore, ki so trajali dolgo v noč. Odločiti je bilo potrebno prostor, poskrbeti za muzikante, okrasiti dvorano, najeti ves pribor, hrano, pijačo in še bi lahko naštevale. In končno je prišel ta težko pričakovani večer in ko se je vsa slovenska družba zbrala v najlepših večernih oblekah v Kensingtonu, Prahranu in pozneje v Broadmedowsu ali celo Melbournu v Town Hallu. Prostega sedeža sploh ni bilo. Rojaki so prišli od vsepovsod in to v večini z vlaki, avtobusi, tramvaji, taksiji, le malo jih je prišlo z osebnim avtomobilom, pa še ta je bil vedno natrpan z veselo družbo. Še danes se sprašujem, kako so vsi izvedeli za vse te prireditve, saj telefona tudi ni bilo pri vseh družinah, kaj šele vozila. Takrat smo ročno tiskali obvestila in prve liste "Vestnika,

in če se dobro spominjam je to bilo pri Hartman-Čarovi družini, in še kje drugje po privatnih domovih. Le kako so vsa ta obvestila in vabila prispela na prave naslove naših rojakov, saj so na začetku večinoma živeli le v skromnih, majhnih sobicah.

Prve slovenske veselice so privabile skoraj slehernega rojaka, saj je to pomenilo veselo srečanje, nekaj prijetnih uric kramljanja in sproščenosti ob prijetnih zvokih. Spominjam se, da so te veselice združile marsikateri mladi par, ki danes že ziblje svoje vnučke. Med takratnimi plesalci so prevladovali v večini fantje. In to je bil res hec – vsakokrat ko je glasba zaigrala je po dvorani kar mrgolelo moških plesalcev, ki so krožili po plesišču in si vneto iskali plesalko. Privlačna dekleta so se kar otepala oboževalcev, najbolj izbirčne pa verjetno še dandanes izbirajo...

Ne bi hotela prezreti še drugih pomembnih srečanj in piknikov v Plenty, Phillip Island, Mt.Macedon...

Tako je bilo nekoč. Vse to je dalo povod

in temelje našim današnjim lepim slovenskim domovom, o katerih smo takrat še sanjali.

Slovenski domovi so postavljeni. Obenem smo zgradili tudi pravo slovensko cerkvičo in gradnja doma počitka se približuje saj bo končno nudil zatočišče marsikateremu izmed nas.

Veselica je. Spet sem se je udeležila. Sedim pri mizi, ki smo jo kupili Slovenci, v prostoru, ki so ga zgradili s slovenskimi močmi in na zemlji, ki je kupljena s slovenskimi žulji.

Želim se pogovarjati, izmenjati misli s prijateljem, a glasba naju moti, pa čeprav je zelo prijetna, zato umolkneva, malce zapleševa, največ pa preišljujeva o tistih lepih časih, ki smo jih preživljali leta in leta na takih in podobnih slovenskih večerih. Res se je vse spremenilo. Časi, jaz, ljudje. Sprašujem se kako in kaj bo čez dobro desetletje, ko bodo noge polne revmatizma in naša ušesa bodo vse težje prenašala ropot v dvoranah? Poleg tega se pa še zavedamo, da naši potomci, kljub ljubezni do nas, ne bodo gojili istih ciljev? Ali bodo naši s trudom in ponosom zgrajeni domovi postali breme nam, kar od časa do časa že dokazujejo prazni sedeži na današnjih slovenskih veselicah. Še je čas, da pomislimo in morda primer-

jamo društveno življenje s privatnim. Skoraj sleherni izmed nas staršev želi, da naši potomci nadaljujejo z našim delom, tako v osebnem kot v poslovnem življenju. Moti nas zakaj ni tako v družabnem? Naš odgovor je, da smo zrastle v popolnoma drugačnem okolju, tako družinskem kot družabnem. Nekakšna moralna naloga in želja sleherne slovenske matere pa je, da izroči svojemu rodu čim več že podedovane slovenske tradicije. Upamo, da smo v zadnjih tridesetih letih ali manj, to dediščino pravilno izročali našim potomcem tako, da bo to prehajalo iz roda v rod. Primer tega nasledstva danes srečujemo v Ameriki v že tretji ali četrti generaciji slovenstva. Ti otroci govore jezik dežele, v kateri so se rodili, toda v njihovih srcih so bogati zakladi slovenskega porekla, kar občutiš takoj ob prvem srečanju z njimi. Razvidno iz tega je, da je želja slehernega potomca ostati blizu svojih korenin, vendar na svojstven način. Prišli smo do tam, kjer je nujno, da prepustimo vajeti našim mlajšim in se pri tem zadovoljiti s tem, da bodo vezi z tradicijo ostale v njihovi dejavnosti, vendar moramo razumeti spremembe, ki jih bomo doživljali v sožitju z mladimi. V nasprotnem primeru bodo naši lepi slovenski domovi samo nagrobni spomeniki naše prve generacije.

Helena Leber

SVETI MIKLAVŽ

Nekateri otroci se zelo veselijo meseca decembra, saj jim ta mesec prinaša ogromno različnih darov od igračk, učil, hrane, obleke in še bi lahko naštevale. V Melbournu to vlogo že vrsto let opravlja znani Miklavž – Ivan Mejač, ki zna otroke že v začetku meseca razveseliti z darovi, nekatere pa opozori in jim celo zažuga, naj le bodo v prihodnje bolj pridni in ubogajo svoje starše.

Res je, da sv. Miklavž nosi darila (ponekod mu na predvečer 6.decembra nastavijo krožnike, drugje čevlje, škornje, pa tudi koške), vsaj njega dni jih je, ta starodavna šega pri nas med Slovenci ni povsem izginila, a tudi v šoli smo se nekdanje poskušali zmazati na miklavževo tako, da smo napisali na tablo: "Kadar sv.Miklavž goduje, se v šoli ne sprašuje." No, kdaj je to "vžgalo", kdaj pa ne, in če ne, so padali cvekli. Res je tudi, da v decembru marsikaterega otroka obdarijo kar tri mitološka bitja: Miklavž, Božiček in dedek Mraz.

Miklavž obdaruje otroke, toda le pridne, poredne pa prepusti svojim kosmatim spremljevalcem, hudičem ali parkeljnom. Že od 11. stoletja je ta šega uveljavljena v zahodni in vzhodni cerkvi. V vzhodni cerkvi, v armenski, bizantinsko-grški in ruski ortodoksni cerkvi, je celo najbolj popularni svetnik, takoj za Marijo. V njegovo čast so sezidali mnogo cerkva, samo na Slovenskem mu je posvečenih od vseh svetnikov največ cerkva, blizu 200. O Miklavžu vemo le bolj malo. Gotovo je le, da je bil Nikolaj (po slovensko Miklavž) rojen okoli leta 270 v pristaniškem mestu Patara v Mali Aziji, bil je škof v Miri (danes Demre v Turčiji), umrl pa je leta 324. Po legendi naj bi rešil tri hčere siromašnega moža sramotne usode, ko jim je ponoči prinesel skozi okno tri kepe zlata, ali pa drugi inačici tri zlata jabolka in jim tako priskrbel potrebno doto. Miklavž je tudi zavetnik mornarjev, torej tudi čolnarjev, ob tem pa še mlinarjev, pekov, voskarjev, lekarnarjev, trgovcev, krojačev, tkalcev, odvetnikov, predvsem pa šolarjev in študentov – škof Miklavž naj bi obudil v življenje tri popotne študente, ki jih je umoril hudobni krčmar. Verjetno so naše šemljenci, ki spremljajo Miklavža, nekoč predstavljali duhove prednikov in demone rasti, ki so se v tem sredozimskem času vračali v ta svet in odločali o pridelku in letini. Ljudje so si nadeli preobleko, maske in se v njej skušali približati umrlim prednikom – kurent z Dravskega in Ptujškega polja je njihov tipičen naslednik.

A TRIBUTE TO MARIJAN OPPELT

Marijan was born of Slovenian parents in Trieste in 1933 and raised in that city. As a young man in the early 50's he became involved in journalism and various voluntary cultural activities.

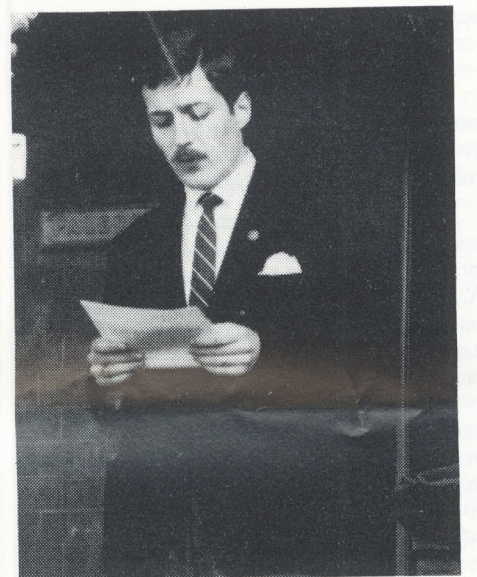
Prior to leaving for Australia himself, he worked in Trieste for the Intergovernmental Committee for European Migration. Even at this early stage of his life certain strong characteristics appeared:

He was ambitious.
He was a man of integrity.
He was unselfish.
He was self motivated.

Marijan migrated to Australia in 1955 and immediately had a need to maintain close cultural contact with his native homeland, Slovenia. He joined a group of Slovenian migrants who had the same need and together they formed the first Slovenian Association in Australia. He was also given the honour of being appointed as a life long Trustee of the Slovenian Association of Melbourne.

Uradna katoliška cerkev je te šemljence preganjala, in ker jih ni mogla docela izriniti, jih je sprejela in prekrila s krščansko preobleko in vsebino. Dobri sv. Miklavž je delil pridnim in ubogljivim otrokom darove, parkeljni in hudiči v Miklavževem spremstvu pa so strašili poredne in nagajive.

Ponekod na Slovenskem pa niso poznali posebnega Miklavža, temveč so mu le nastavljali košare in napisali svoje želje, da bi jim prinesel orehov, lešnikov in jabolk. Videti je, da je Miklavž otrokom predvsem prinašal le take dobrote, z razliko od Božička, ki je prinesel bolj praktične stvari: smučiči, sani, puloverje, rokavice ali nove hlače. Vendar tudi Miklavžu ni šlo vse kot po maslu. Po reformaciji so Miklavža odpravili po vseh protestantskih deželah, za časa Cromwella (17. stol.) so uknili tudi proslavljanje božiča, no, moderno proslavljanje Miklavža, na zahodu ga večkrat enačijo z Božičkom, pa je oživelo šele leta 1823, ko je newyorški profesor Clement Clark Moore napisal krajšo pesem Obisk svetega Nikolaja, ki je izšla v lokalnem časniku. Nihče ni takrat niti slutil, kako se bo teh 56 vrstic priljubilo otrokom vsega zahodnega sveta. Ilustratorji so ga upodobili kot dedka z dolgo belo brado, v rdečem, belo obrobljenem kožuhu, na glavi pa ima rdečo kapo s cofom, a na hrbtu vrečo z darili. Seveda Zahod ne bi bil Zahod, če ne bi ponujene priložnosti obdarovanja ob koncu leta sprejel z obema rokama, in tako se že stoletje in pol obračajo milijoni in milijarde konvertibilnih denarcev. In na koncu srečni skoraj vsi, trgovci in kupci, prvi bolj, drugi manj, a otroci najbolj.

His love for journalism and cultural activities came to the fore again when he became a dedicated Editor from 1958-1960 of the Slovenian language Newsletter VESTNIK which translated means Messenger. This humble newsletter has now become a monthly newspaper which though it has a low circulation, is distributed throughout Australia and various other countries around the world.

Marijan was elected President of the Association for the years 1958/1959. It was during this time that he secretly courted his wife - to - be, Maria, who was then Association Secretary. No one at committee level knew of this and all were surprised to learn in February 1959 that Marijan and Maria were married by Father Basil.

Marijan and Maria raised two children, Helena and Martin during the 1960's and 1970's. He was always a devoted family man. Marijan also set about on a career path which would take him to a very senior position within the public service. He achieved this with the handicap of not having been educated in this country.

The characteristics I mentioned earlier were stronger than ever as time went by. In spite of all the hardship he and every migrant had to cope with: cultural shock, difficulty in obtaining jobs, little or no assets, language difficulties etc, he had time not only for his family, setting about on a career path but also for the voluntary cultural and social activities of the Slovenian Association Melbourne. For this the Association will be always grateful.

In 1984, Marijan was forced to retire due to ill health and since then has been in and out of hospital for treatment. He formed a bond with Dr. Dowling and staff at the Royal Melbourne Hospital to whom the Opelet family will be eternally grateful for their care and attention.

Marijan died on 11th November, 1988 at the age of 55, at the Royal Melbourne Hospital. He had lived life without regrets:

- he was involved in cultural and other voluntary activities
- he was successful in his career
- he was devoted family man
- he was part of small group which formed the Slovenian Association Melbourne.

The Association the Trustees and I (as a co-trustee) pay tribute to this man who lies here in our midst. We extend our deepest sympathies to Maria, his beloved wife and children Helena and Martin.

MAY HE REST IN PEACE

Stanko Penca

Predstavljamo Vam...

Darko Postružin

Karate je borilni šport z golimi rokami in prihaja iz Okinave, z največjega otoka v otočju Riukiu, vendar so ta šport na Japonskem razvili že prej. Pri karateju uporabljajo za boj skoraj vse dele telesa, vendar so akcije le nakazane.

Darko Postružin sodi med dobro znane karateiste, saj je dosegel črn pas "drugi dan". S karatejem se je začel ukvarjati s sedemnajstimi leti, ko je začel prvi letnik kovinarske šole. Takrat je tudi preko prijateljev izvedel, da obstaja šola za karate v Velenju. Veliko časa in truda je vložil, da si je pridobil to stopnjo. Sedaj že šest let poučuje karate v Melbournu.

Pot v Avstralijo ga je zanesla prej štirinajstimi leti. Po poklicu je kovino-strugar in s svojo družinico živi v Lalorju.

Kaj te je privedlo do tega, da si se odločil za karate?

Sprva sploh nisem nič vedel o kvaliteta tega športa. Preko prijateljev sem izvedel, da obstaja šola karateja, pa sem se vpisal. Takrat nas je bilo 100 vpisanih. Po enem letu pa nas je končalo samo deset. Spominjam se, da so bili treningi zelo zahtevni in naporni.

Kako si nato napredoval in kakšen pas si najprej dosegel?

Že po šestih mesecih sem priboril rumeni pas, nato v enem letu pa dosegel zeleni pas.

Koliko časa moraš dobro trenirati, da dosežeš posamezno stopnjo in koliko je teh stopenj?

Vsaka stopnja ima svojo barvo oziroma pas in za vsako stopnjo vložiš približno šest mesecev treninga. Vsak začetnik začne z belim pasom (to je 9. stopnja in imenujemo 9. dan) sledi rumeni (8. dan), oranžen (7. dan), zelen (6. in 5. dan), moder (4. in 3. dan) ter rjav (2. in 1. dan). Na koncu lestvice je črn pas, za katerega moraš še eno leto dodatno trenirati. Nato se lestvica spet obrne in stopnje razvrščamo od ena oziroma (1. dan) navzgor.

Kdaj lahko postaneš inštruktor ali učitelj karateja?

Ko dosežeš zelen pas in to je navadno po treh letih treninga.

Po prihodu v Avstralijo, kje in kako si nadaljeval s karatejem?

Sprva sem živel v Tasmaniji in vpisal sem se v Shodokan karate pod vodstvom znanega japonskega karateista učitelja Hirikazu Kanazawa. In takrat sem dosegel črn pas prvi dan. Moj uspeh je pripomogel, da sem začel nato poučevati karate kot predmet telesne vzgoje v LaTrobe Univerzi v Hobartu. Moji takratni učenci so na tekmovanju vseh teh klubov v Avstraliji dosegli najboljšo tretje mesto za Tasmanijo.

Iz Tasmanije sem se nato preselil v Melbourne, saj me je vedno vleklo v večje mesto, kjer so se mi ponujale možnosti, da sem si odprl svoj klub v Keon Parku.

V šolo karateja se lahko vpiše vsak. V naši skupini je vpisanih veliko otrok od devetega leta starosti dalje. Osebo priporočam, da se vpišejo otroci nekje v trinajstem letu starosti. Vsi začetniki začnejo seveda z belim pasom. In seveda najuspešnejši lahko dosežejo tudi črn pas, to je naprimer po 4 letih.

Ali so med karateisti tudi ženske?

Seveda, pa še kako uspešne so. Lahko rečem, da so boljše še od moških. Največ žensk se ponavadi odloči za karate zaradi samoobrambe. Definicija samoobrambe pri karateju pa je, da lahko preprečiš prepir, ne da bi uporabljal fizične moči. Ko se znaš psihično kontrolirati, potem se lahko tudi fizično.

Kje imaš svoj klub?

Treninge imamo v Elthamu North Community Hall -u ob ponedeljkih in sredah od 6. ure dalje.

V čem je posebnost discipline Shodokan?

Shodokan je ena najstarejših disciplin v karateju in ima značaj tigre. Shodo pomeni odprta pest, kan pa stil. Na Japonskem obstaja kar 50 vrst teh stilov.

Kaj in kako misliš v bodoče?

Moj cilj in osebno doživetje obenem bo to, da moji trije najboljši učenci položijo za črn pas in tako lahko postanejo

Darko Postružin v pozi tigre.

Kakšna je tvoja najboljša zmaga?

"The best fighting spirit award" ali kakorkoli bi prevedel po slovensko - to je moj najboljši osebni dosežen rezultat. To priznanje sem dobil leta 1981.

Kaj je pravzaprav bistvo tega športa?

Karate sodi med borilne športe in vedno, ko se sliši ta beseda, takoj pomisliš na nekaj agresivnega. Vendar se karate deli na športni in tradicionalni karate. Sam sem začel s športnim karatejem in po več letih treninga sem se bolj poglobil. Karate sem začel doživljati tudi notranje. Kasneje sem se prav zaradi tega odločil za tradicionalni karate, ker sem spoznal, da je ta bogatejši in popolnejši. Pa tudi nikoli nisem sam imel take želje po izkazovanju svojih moči. Tudi pri svojih učencih želim, da se pravilno upeljejo v kvalitete karateja. Velikokrat si mislim in se že vnaprej bojim, da bom od kje slišal kakšno napeto in razburljivo kriminalko o nekemu, ki je moj učenec in se je pretepal nekje na ulici ali v šoli, a na srečo se to še ni zgodilo. In prav to je tisto, v čemer je ta posebnost in bistvo karateja, pri katerem se naučiš obvladovati svoje telo in svoja čustva. Da to dvoje pravilno združiš. Nekateri tega ne znajo kontrolirati, zato se pri nekaterih čustvenost ali fizičnost izraža v ospredju. Meni karate veliko pomeni, ker se s to pomočjo učim dobrih lastnosti v življenju. Ker sem se že mlad začel ukvarjati s tem, lahko rečem, da mi je ta šport veliko pomagal, da sem se usmeril na pravo pot v življenju in do-

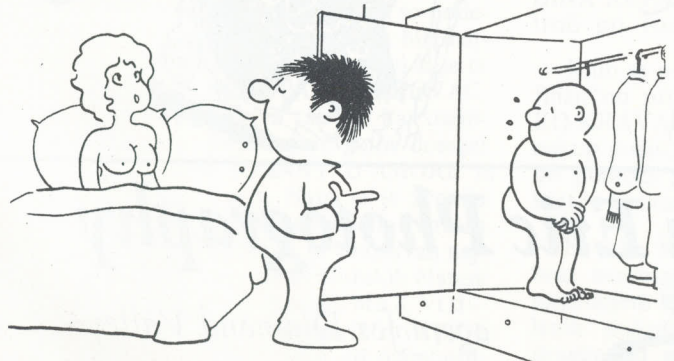
segel svoj cilj. Pri tem res ni zabave, ker so treningi težko in naporno delo. Vselej moraš biti fizično in še posebej psihično pripravljen.

Kdo se lahko vpiše za karate oziroma katere starostne skupine so najpogostejše?

trenerji in te bom lahko zaposlil in tudi usmeril, da bodo lahko tudi oni odprli svoje klube.

Najbolj pa mi je pri srcu in najbolj sem zadovoljen, da lahko nekemu drugemu dam to, kar sem se sam naučil.

Vida KODRE

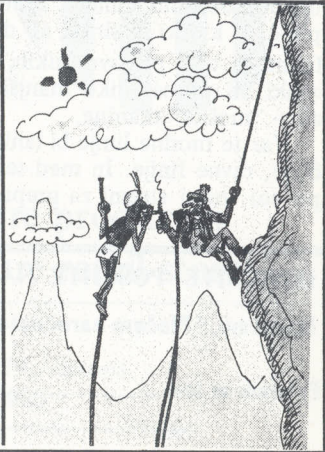
"To je torej tvoj pozorni, senzibilni in značajni superman?"

Otroška

- Jaz pa vem, kako oči in mami dobita otroka... se pohvali petletni Mihec Janezku.
 - Kako pa?
 - Očka objame in poljubi mamico in čez nekaj mesecev dobita otroka.
 - O, potem ga bomo pa mi kmalu dobili pri sosedu...
 - Kako to?
 - Očka in sosed sta bila zadnjič pijana, na poti iz gostilne domov pa sta se objemala in poljubljala...

Janiž se s svojim zarjavelin: fičkom ponosno pripelje do črpalke in reče prodajalcu: »Poln tank.«
 Prodajalec se kritično ozre po vozilu in pravi: »Ali mislite, da bo res še zmozel toliko kilometrov...?«

«Jaz sem prek ušes zaljubljen v vas, Darka...»
 »To Tone tudi vedno pravi.«
 »Že, ampak jaz imam večja ušesa...!«

English Section

TO MY LOVER, MY MAN

If I could, I really would:
give you all of me, for now and ever...

My lips taste sweet only
when kissed by yours,
my eyes shine bright -
when I'm with you,
my mind so peaceful,
when you hold me tight,
and my body so full of love,
when yours is pressing close to mine!

But you see, my love,
our lips are also made to talk,
our eyes must read and search,
our mind sparkles in everyday chaos,
and our bodies run and work or walk about ...

If I could, I surely would:

Stop using words that speak of work,
stop tiring my eyes on everyday chores,
stop the mind running over a thousand problems,
and place my body in your arms, suspended in
happiness ...

But my love, surely you see,
the vicious circle of duties never ending,
the world is not just you and me!

So here's my prayer:

So here's my prayer:

Take all of me, BUT LET ME BE -
a little bit of everything that life demands of me!

Danijela Hlis-Thirion

LET'S GET OUR FACTS STRAIGHT

Reply to
LET'S GET PHYSICAL (October issue)

Yes, Michael Lesnak, a few of us felt the same way as you so we did something about it not only talk. Money had to be raised so it was agreed that most monies raised by the Miss Jadran Quest be spent in asphaltting the court. By the way Erica Lesnak Miss Runner Up for Miss Jadran 1987 is Michael's sister, therefore the Lesnaks have directly helped in upgrading the court. There still was not enough money so the soccer Committee contributed some of its hard earned funds, the remaining money came from the Club itself.

Let me state here to remind those that have forgotten and to those that may not know, any money that is raised for the club is done by people willing to give freely of their time and energy and the way that it is spent is carefully discussed, assessed and voted upon.

Therefore to conclude, some have been "physical" and are still very active in developing sport and other Club facilities. But thank you Michael Lesnak for stating something we believed was right, the Youth are interested in the Club and its sporting activities - so now Michael the court is available to be used and enjoyed during those long Summer Days. DEUCE, ADVANTAGE, GAME, SET and MATCH

Lee MADDISON

CHRISTMAS DINNER MENU

SOUPS
Macaroni or Oxtail

FISH
Fried Mullet or Boiled Brim
and Parsley Sauce

POULTRY
Roast Turkey and Bread Sauce or
Boiled Fowl and Ham

MEAT
Roast Beef or Veal

VEGETABLES
Marrow, Fried Beans, Potatoes

PUDDINGS
Plum Pudding and Custard
Blanc Mange and Apricots

DESSERTS
Almonds and Raisins, Oranges
Bananas, Musk and Water
Melons, Apples, Grapes

BEVERAGES
Tea, Coffee, Lemon Squash
The Boomerang, December 1888

ZIMA 89 - MODNI UTRINKI IZ PARIZA

Mi še dodobra nismo zakoračili v letošnje poletje, ko se na severni polobli že pripravljajo na zimo. Posebno zgodnji so modni kreatorji, ki že sredi poletja hitijo s pripravami, da bi nam čim prej pokazali nove modne linije za prihajajočo sezono. Za danes smo pripravili krajši članek o tem, kaj nam ponuja Pariz za zimo 89.

Že takoj na začetku naj poudarimo, da prinaša zimska moda dosti nasprotij tako pri modnih linijah kot v stilu oblačenja. Modni kreatorji ponujajo veliko izbiro.

Zimska moda prinaša "uniformni" stil v oblačenju - tu prevladuje zmečkan gabarden ter tkanine in volneni izdelki, ki izgledajo izprano in obledelo, vse pa je okrašeno s kovinskimi zakovicami, značkami, generalskimi vrvicami in našitki. Jakne in jopice imajo podložena ramena, kot zaplate velike žepe ter dosti krznenih dodatkov. Lahko bi rekli, da so ti modni utrinki namenjeni mladim. Seveda modni kreatorji niso pozabili na poslovne ženske. Moderni so hlačni kostimi, ozka krila z visokimi, poudarjenim pasom, moderne bluže z naborki. Ponujajo nam tudi razne kombinacije ozkih kril z dolgimi, dvoredno zapetimi suknjiči z obvezno podloženimi rameni. Moderni so tudi plašči - kratki in široki ali dolgi in ozki. Izbira je tudi pri ovratnikih, ki so lahko veliki ali pa nekoliko manjši. In materiali - "moške" tkanine.

Vse te modne linije bi lahko imenovali čiste, ravne linije. In med tem, ko moda po eni strani stremi za preprostimi, rigo-

rozno čistimi linijami, se po drugi strani spogleduje z romantičnimi, nežno ženskimi oblikami.

Ženska naj zopet "izgleda" kot ženska - prevladujejo čipkasti ovratniki in robčki, ročno vezene obrobe, kratka rokava, linije oblek in kril so mehke, nežno padajoče do srede meč. Zelo popularna so tudi ogrinjala, kot so jih nosile že naše babice.

Ponujajo pa nam tudi obleke v stilu narodne noše - kratke, tesno oprijemajoče jakne v kombinaciji s cevasto pletenim krilom ali "jahalnimi" hlačami. Jakne imajo ovratnike in žepe okrašene z žametom ter narodnimi vezeninami in gumbe iz roževine ali usnja. Pasovi in torbice, kot dodatki, pa naj bodo iz naravnega usnja.

Seveda modni kreatorji niso pozabili na večerne, plesne obleke, - tu nam ponujajo gola ramena in hrbet, ozek pas in močno nabrana krila.

Kot že naslov pove, so to le utrinki prihajajoče mode, ki vsakemu ponuja nekaj in kar nismo mogli opisati z besedo naj svoje povedo še naše slike.

Prisedba po "Ragtrader"

Sasha Eric Photography

agent for Diamond Valley
Prestige Car Hire

267 HIGH ST, PRESTON, 3072 480 5360

IZPOLNITE, POŠLJITE NA NASLOV: Vestnik, P.O.Box 56, Rosanna, Vic. 3084

Naročam / Plačam naročnino za Vestnik

Priimek in ime.....

Naslov.....

Datum.....Podpis.....

ZAKLJUČEK NOGOMETNE SEZONE

Kot že vsako leto na Jadranu prevladuje slavnostno razpoloženje okrog 12. novembra. No, to je pač čas, ko se uradno izve kdo izmed nogometašev je dosegel vrhunec preko sezone. Seveda je nekaj razočaranih obrazov, toda vsesplošno prevladuje slavlje med fanti, kateri so vložili v klubske barve, kolikor jim je dovolil čas in seveda znanje, na drugi strani pa je tam zelo ponosen nogometni odbor in tik za njimi še vse ženske, ki so oskrbovale moštvo z hrano in jim vdano prale majice tako, da so tudi fantje lahko nastopili vsako tekmo v čistih majicah. Seveda temu še sledijo vdani navijači, katerih je vse več in so tudi moralna podpora nogometašem. Zato je ta večer resnični dogodek za vse, ki sledijo temu športu.

NOS in v prvem moštvo kapetan ROBERT PIZZO. Vrhunec večera se je blizal, saj sta naslednja dva pokala predstavljala spremljevalca ali drugouvrščena po točkah, ki so bile zbrane skozi leto od sodnikov, no kot drugouvrščena ali "runner's up" sta bila v rezervi GRAHAM RITCHIE z 15-timi točkami in v prvem moštvo ponovno JOHNNY D'AMORE, ki je skupno izbral 21 točk. Večer pa je vsekakor pripadal mlademu PAVLU BOROVCU v rezervi, ki je skupno zbral 34točk in s tem postal "Best and Fairest" ali najboljši športnik leta. V prvem moštvo pa je ta nadevek pripadel enemu najbolj priljubljenih igralcev TONETU BILOŠU, ki je skupno zbral 24 točk in s tem postal osebnost, ki ji odgovarja le

No, kot sem opazil je vloženo ogromno truda in časa, da se takšna prireditelja organizira. Nabava pokalov in priznanj je že samo po sebi ogromna stvar. Seveda, to ne predstavlja nobenih problemov sedanjemu vodstvu. Naj omenim še to, da je taka prireditelja v finančno korist nogometnega društva in vdani člani Jadrana nogomet podpirajo tako, da tako prireditelja obiščejo v čimvečjem številu. In vsem tistim, ki so letošnjo prireditelja zamudili, je lahko žal, tisti pa, ki so bili prisotni, so seveda preživeli z nogometaši čudovit večer.

Kaj se je pravzaprav dogajalo ta večer? Kot sem že omenil so podarili pokale — kar cela vrsta jih je bila. Med njimi tudi pokal za vse tiste vročekrvneže, ki so imeli v akciji svoje jezike ali pa prste in so sodnikom kazali kakršnekoli nevljudne znake in si s tem prislužili "rdečo karto", ta pa je vstopnica za izhod iz igrišča. Presenetljivo, med temi je bil tudi sam kapetan moštva. To pa je bil tudi del programa, kjer naj bi se ti nogometaši v duhovitem smislu opravičili gledalcem, ki mnogokrat preživljajo tekme z več nervoze kot nogometaši sami. O tem pa še več kasneje.

V prvem delu tega gala večera so podelili trofeje nogometašema, ki sta bila najbolj uspešna v zadetkih. V rezervi si je ta pokal priboril mladi PAUL BOROVCAC, ki je mrežo za rezervo zatresel kar osemkrat. Medtem pa je največ golov dosegel za prvo moštvo JOHNNY D'AMORE in sicer z enajstimi goli. Nato se je zvrstila podelitev najbolj izpopolnjenemu igralcu za leto 1988. Seveda se je v rezervah najbolj izpopolnil sin vdanih klubskih članov gospe in gospoda Vojvode — MAX VOJVODA. Našo mrežo prvega moštva pa je z vsemi silami branil eden od najmlajših naš šestnajstletni vratar JONNY BILOŠ.

Zatem sta sledila fanta, ki sta si pridobila pridevek "most consistent" ali najbolj dosledna. To sta bila lanskoletni trener v rezervi GEORGE KARAMBOSA—

on, saj je eden najhladnejših igralcev v našem moštvo. Seveda si vsi ti fantje z ali brez pokalov zaslužijo iskreno pohvalo in seveda jih želimo videti na naši zelenici ponovno drugo leto.

V glavnem so predstavo ukradli z rdečimi kartami, ki so prejeli priznanje KONJSKE ZADNICE leta. Tu je bilo na tisoče izgovorov zakaj in kako, toda vse je bilo le v duhovitem smislu. To so bili ROCKY FERRARO, BOGOMIR ŠTIBILJ, ROBERT PIZZO in seveda še BRANKO DUNAT, kateri si je pridobil kar dve KONJSKI RITI in s tem postal voditelj v rdečih kartah. Čestitke tudi vam heroji.

Seveda so priznanja prejeli še vsi člani odbora (nogometnega), ženske pa so dobile po eno rdečo vrtnico v izraz zahvale. Naj omenim še to, da je klub letos izredno dobro in skupno deloval. To pa je ponovno zasluga zelo dobrega voditelja — predsednika TONETA POKLARJA, podpredsednika DERRYJA MADDISONA, tajnika STANKA GREGORIČA in MILANA KNEŽEVIČA, blagajnika ROCKYJA FERRARA in BRANKA DUNATA, menadžerja igrišča LOJZETA KUMARJA, team menadžerja ANTEJA ZANETIČA in DINA RUPNIKA ter še vseh, ki so bili aktivni pri vodenju in upravi tega kluba.

Klub se obenem zahvaljuje vsem, ki so finančno pripomogli, kot naprimer ZORO KRAVARSKI, ki že dve leti skrbi za nakup majic, DRAGO IN DANA ZOREC ob pomoči pri nabavi žog in loterijskih kart in še drugi.

Nedelje bodo sedaj res nekako puste brez nervoze in vse do začetka aprila v naslednjem letu, ko se spet vidimo na zelenih poljanah. Vsem nogometašem in drugim, ki so bili kakorkoli povezani z nogometom pa želimo PRIJETNE POČITNICE IN MNOGO SREČE V NOVEM LETU 1989!

Derry MADDISON

Zdravniški kotiček

KAJ JE MAMOGRAFIJA

Mamografija je rentgenski pregled dojke, s katerim je mogoče že zelo zgodaj odkriti raka. Toda pri tej preiskavi se žal še vedno pripravajo o tem, koliko je ob enem lahko škodljiva. Velja, da žarčenje med mamografijo povečuje možnost za nastanek raka na dojki, in to zlasti pri zdravih ženskah, starih manj kot 50 let, ki zaradi nadzora opravljajo ta pregled redno enkrat na leto. Zato je ameriški inštitut za boj proti raku pred kratkim priporočil, naj mamografije ne bi rutinsko opravljali pri ženskah, starih med 35 in 50 leti, razen, če imajo sumljive opozorilne znake ali če spadajo v visoko rizično skupino (naprimer, če so v družini že bili primeri raka na dojki). Seveda pa je lahko mamografija koristno diagnostično sredstvo, ki pomaga odkriti rakavo tkivo že na začetku in tako reši življenje starejšim ženskam.

Nekatere rentgenske naprave oddajajo veliko več žarkov kot druge, zato danes nenehno konstruirajo nove, s pičlim žarčenjem.

Kaj lahko pravzaprav odkrijemo z mamografijo? Prvič, s tem pregledom lahko potrdimo ali ovržemo izvid, do katerega

je prišel zdravnik s svojim pregledom. Majhen vozec v dojki, ki ga je zdravnik otipal, je lahko sumljiv in bi bil lahko rakav, lahko pa gre za nenevaren tumor fibrom. Mamogram mu bo pomagal rešiti dilemo. Mamografija je neboleč in hiter pregled, ki ga opravlja rentgenolog. Če izvid tega pregleda pokaže, da gre po vsej verjetnosti za rak, bo dodatna biopsija (jemanje delca tkiva za pregled) dokončno potrdila diagnozo. Z mamografijo lahko ugotovimo tudi majhno rakasto tkivo, ki ga s tipanjem ne moremo zaznati. Takšno bolno tkivo lahko nato kirurško odstranimo. Vendar je zanimivo, da v nekaterih primerih, čerpav so zelo redki, maligno tumorsko tkivo v dojki na posnetku — mamogramu ni vidno, vendar pa ga je zdravnik pri pregledu odkril z otipavanjem.

Če je zdravnik v dojki otipal kakšno nepravilnost, je mamografija kot dodaten diagnostični pregled zelo pomembna in v tem primeru so morebitne nevarnosti zaradi žarčenja veliko manjše od koristi.

Glede na to, da večino raka na dojki odkrijejo ženske same, so redno pretipavanje dojke enkrat na mesec in občasni pregledi pri zdravniku še vedno največ, kar lahko napravi ženska, da bi preprečila to nevarno bolezen.

dr. Ivo Belan

PACO PLASTER

Specialising In
EXTENSIONS
RENOVATIONS
NEW HOMES

—No Job Too Small—

ALEX

Ph.018-322-373

Ah 300-1683

Penca Henderson & Assoc.

Lastnik: Stanko Penca in Gary Oder

518 Sydney Rd., Brunswick, Vic.

Tel.: 387 7055

nudi poklicne usluge in nasvete
v vseh vaših davčnih obveznostih

SLOVENSKI JEZIK

Slovenski jezik je milozvenečiči:
je sladek in čist kot Mamin je glas,
je živ in vesel kot vriski čez vas,
kot naših deklet je glas žvrgolečiči...

Slovenski jezik kot spev je mladosti,
bodri nam srca in duše napaja,
ter sam se nam v pesem lično podaja,
naš jezik je kras najvišje ljubkosti...

Slovenski jezik je pesem miline:
ves nežen in živ kot ples je deklet,
doneči in čvrst kot fantje s planine...

Slovenski jezik je sladki polet
med živobarvne cvetoče spomine,
tja v rojstno mi vas in Taterski svet...

Večna hvala moji zlati Mami,
ki me je rodila,
ki mi je ob zibelki slovensko pela,
ki me je v ljubezni tisočkrat objela,
ki me je SLOVENSKO naučila.

Stanko ASTER-STATER

euro furniture

Division of EUROINTERNATIONAL PTY.LTD.

Wide range of:

- Colonial and Contemporary dining settings
- Rocking chairs
- Bentwood chairs
- Modern bedrooms

From top Slovenian furniture producers
Available at all leading furniture retail stores.

Factory show room:

3 Dalmore Drive, Scoresby, 3179, Victoria.

Telephone: (03) 764 1900

WE BRING WOOD TO LIFE!!

ČUDAK

»Moj mož je čudak,« zaupa žena svoji sodelavki.
»Barko vozi kar po suhem, žejen je kot goba, nažre se ga kot krava in ko prikolovrati domov, hoče biti na vso silo še bik!«

SEM TER TJA

– Kako si se imela na morju?
– Ah, mož je vsak dan vozil barko.
– Ali je naredil navtični izpit?
– Ne. Vsak dan je šel pit.

Zmagovalec

– Tonček, kje pa imaš brata?
– Doma leži...
– Zakaj pa?
– Nogo ima zlomljeno...
– Kaj pa je počel?
– Tekmovala sva, kateri se bo bolj nagnil skozi okno, pa je on zmagal...

Škotska

– Pravkar sem Škoto pomagal nesti kovček. Veš, tako težko je nesel, da se mi je zasmilil. Ko sva prišla do avtobusa mi je nekaj stisnil v roko... Rekel je, da bom imel za kavico...
– Kaj pa je bilo?
– Pol kocke sladkorja.

MARKIC NOMINEES

za vsa zidarska dela

16 Hamilton Drive, Ringwood,
Tel. 876 3023

Helena Vann

FRIZERSKI IN KOZMETIČNI SALON

za popolno nego vašega obraza
s kozmetičnimi preparati Clarins
depilacijo • manikuro • pedikuro
se priporočamo

972 Toorak Road, Tel.: 29 3788
CAMBERWHEEL, 3124 29 5560

Mariannes TOUCH OF ELEGANCE Floral Hire

Romantic medley of 6ft to 10ft pedestals
Enchanting archways with essence of spring
Cloud light birdbaths
Flower decor for all occasions
Original high fashion
Keepsakes
Bridal bouquets all in high quality silks
For Appointment Call
762 9129

Money Guidance

PTY. LTD.

(Licensed Securities Dealers)

Stan M.L. Penca AASA, CPA

Director

Retirement Planners

Financial Planners

Superannuation Consultants

Tel.: 387 7055

ADVOKATI MORGAN, VUKADINOVIC, JOCKEL

Barristers and Solicitors

96 Charles St., Footscray 3011, Vic. Tel. 689-7088
Shop 7/50-54 Robinson St., Dandenong 3175, Tel. 793-1955

Na nas se lahko obrnete s polnim zaupanjem v zvezi z:
nakupi in prodaja hiš (omogočimo brezplačne testamente od
kupo-prodaje hiš), razne tožbe, pritožbe, zakonske ločitve, nesreče,
zagovori na sodišču, itd.

Med drugim lahko pomagamo pri stalni naselitvi v Avstraliji, seveda v kolikor je mogoče, ker migracijski zakon in politiko dobro poznamo. Obrnite se na nas s polnim zaupanjem!

SLOVENIJA VAS PRIČAKUJE!

POLETI DO LJUBLJANE, TRSTA in ZAGREBA
/enako do RIMA, BEOGRADA, FRANKFURTA.

Zelo dobre ekonomske prilike za obisk
lepe Slovenije. in vse strani sveta...

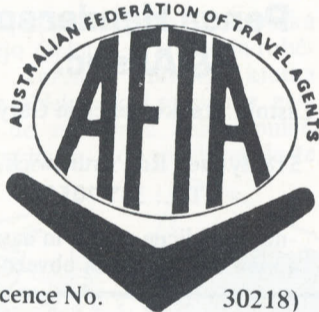

Obrnite se na nas čimprej, da vam lahko pomagamo pravočasno dobiti
potni list in jugoslovansko vizo!

Ne pozabite, da je že od leta
1952 ime GREGORICH dobro
poznano in na uslugo vsem, ki
se odpravljajo na potovanja!
PRIDEMO TUDI NA DOM!

ERIC IVAN GREGORICH
DONVALE TRAVEL

1042—1044 Doncaster Road,
EAST DONCASTER, Vic. 3109
Telefon: 842 5666 (vse.ure)

(Licence No. 30218)

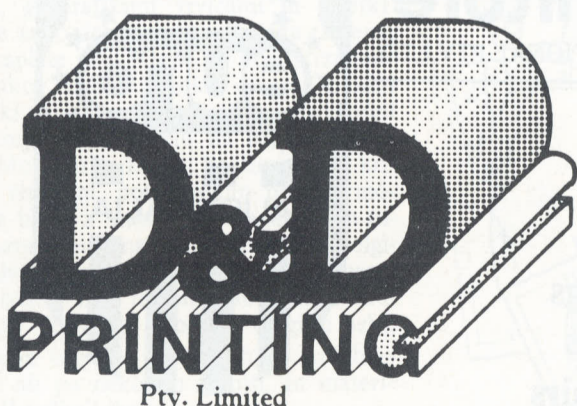
Predstavljamo slovensko slikarsko in pleskarsko podjetje

SUNSHINE PAINTING SERVICE PTY. LTD.

62-64 MONASH STREET, SUNSHINE, 3020
Tel. 311 1040, 312 1533

Lastnik: JIM KOROŠEC, Priv.: 336 7171

Svoji k svojim!

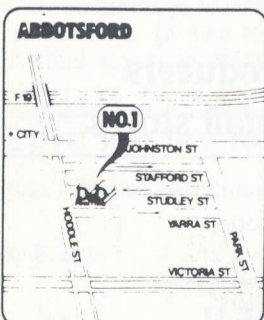
Pty. Limited

● Quality Offset
and Letterpress
Printers

● Creative
Designers

● Gold Stamping

● Raised Printing

1 STUDLEY STREET,
ABBOTSFORD, MEL., VIC. 3067
PHONE: 419 1733

ZA VSE TISKARSKÉ USLUGE
SE PRIPOROČATA
DRAGO - DANICA ZOREC

JOŽE URBANČIČ

Telefon: 465 1786 (Bus.)
850 7226 (a.h.)

KAL-CABINETS

STROKOVNJAKI ZA:

kuhinjsko pohištvo – mizarsko opremo kopalnic, umivalnikov itd. –
vsakovrstne stenske omare in knjižne police.

SPECIALISTS FOR:

Kitchens – Vanity Units – Wardrobes – Book shelves

Če gradite novo ali pa obnavljate staro, obrnite se z zaupanjem na nas!
If you are building or renovating call on us with confidence!

15 COMMERCIAL DRIVE, THOMASTOWN, 3074

foto-slikar

Simon Novak

● Otroški in družinski portreti na domu

● Poroke v domačem okolju ali po želji

● Posebni družinski prazniki – rojstni dnevi,
zaroke, obletnice in slično

● Priporoča se vam vaš rojak Simon Novak

Kličite na telefon: **367 8405**